

Accent Graphics
Publishing & Communications

Accent Graphics Communications & Publishing, Hamilton, Canada

 PREMIER
Publishing

Premier Publishing s.r.o.

Центр научных исследований «Solution»

11th International conference

Science and society

26th April 2019

Hamilton, Canada
2019

The 11th International conference “Science and society” (April 26, 2019) Accent Graphics Communications & Publishing, Hamilton, Canada. 2019. 236 p.

ISBN 978-1-77192-360-6

The recommended citation for this publication is:

Busch P. (Ed.) (2019). Humanitarian approaches to the Periodic Law // Science and society. Proceedings of the 11th International conference. Accent Graphics Communications & Publishing. Hamilton, Canada. 2019. Pp. 12–17

Editor	Lucas Koenig, Austria	Morozova Natalay Ivanovna, Russia
Editorial board	Abdulkasimov Ali, Uzbekistan	Moskvina Victor Anatolevich, Russia
	Adieva Aynura Abduzhalalovna, Kyrgyzstan	Nagiyev Polad Yusif, Azerbaijan
	Arabaev Cholponkul Isaevich, Kyrgyzstan	Naletova Natalia Yurevna, Russia
	Zagir V. Atayev, Russia	Novikov Alexei, Russia
	Akhmedova Raziya Abdullayevna	Salaev Sanatbek Komiljanovich, Uzbekistan
	Balabiev Kairat Rahimovich, Kazakhstan	Shadiev Rizamat Davranovich, Uzbekistan
	Barlybaeva Saule Hatiyatovna, Kazakhstan	Shhahutova Zarema Zorievna, Russia
	Bestugin Alexander Roaldovich, Russia	Soltanova Nazilya Bagir, Azerbaijan
	Boselin S.R. Prabhu, India	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bondarenko Natalia Grigorievna, Russia	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bogolib Tatiana Maksimovna, Ukraine	Suleymanov Suleyman Fayzullaevich, Uzbekistan
	Bulatbaeva Aygul Abdimazhitovna, Kazakhstan	Suleymanova Rima, Russia
	Chiladze George Bidzinovich, Georgia	Tereschenko-Kaidan Liliya Vladimirovna, Ukraine
	Dalibor M. Elezović, Serbia	Tsersvadze Mzia Giglaevna, Georgia
	Gurov Valeriy Nikolaevich, Russia	Vijaykumar Muley, India
	Hajiyev Mahammad Shahbaz oglu, Azerbaijan	Yurova Kseniya Igorevna, Russia
	Ibragimova Liliya Ahmatyanovna, Russia	Zhaplova Tatiana Mikhaylovna, Russia
	Blahun Ivan Semenovich, Ukraine	Zhdanovich Alexey Igorevich, Ukraine
	Ivannikov Ivan Andreevich, Russia	Proofreading Andrey Simakov
	Jansarayeva Rima, Kazakhstan	Cover design Andreas Vogel
	Khubaev Georgy Nikolaevich	Contacts Premier Publishing s.r.o.
	Khurtsidze Tamila Shalvovna, Georgia	Praha 8 – Karlín,
	Khoutyz Zaur, Russia	Lyčkovo nám. 508/7, PSČ 18600
	Khoutyz Irina, Russia	1807-150 Charlton st.East,
	Korzh Marina Vladimirovna, Russia	Hamilton, Ontario, L8N 3×3 Canada
	Kocherbaeva Aynura Anatolevna, Kyrgyzstan	
	Kushaliyev Kaiser Zhalitovich, Kazakhstan	
	Lekerova Gulsim, Kazakhstan	
	Melnichuk Marina Vladimirovna, Russia	
	Meymanov Bakyt Kattoevich, Kyrgyzstan	
	Moldabek Kulakhmet, Kazakhstan	

Material disclaimer

The opinions expressed in the conference proceedings do not necessarily reflect those of the Premier Publishing s.r.o. or Accent Graphics Communications & Publishing, the editor, the editorial board, or the organization to which the authors are affiliated.

The Premier Publishing s.r.o. or Accent Graphics Communications & Publishing is not responsible for the stylistic content of the article. The responsibility for the stylistic content lies on an author of an article.

Included to the open access repositories:

eLIBRARY.RU

© Premier Publishing s.r.o.

© Accent Graphics Communications & Publishing

© Центр научных исследований «Solution»

All rights reserved; no part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior written permission of the Publisher.

Typeset in Berling by Ziegler Buchdruckerei, Linz, Austria.

Printed by Premier Publishing s.r.o., Vienna, Austria on acid-free paper

Table of Contents

1.	ТКАЧЕНКО М.М., РОМАНЕНКО Г.О., МИРОНОВА О.В., ГОРОТЬ І.В. ДОСВІД НАУКОВО-СПРЯМОВАНОГО НАВЧАННЯ ПРОМЕНЕВОЇ ДІАГНОСТИКИ ТА ПРОМЕНЕВОЇ ТЕРАПІЇ.	6
2.	IVANENKO N.V. INITIAL STAGES OF ELABORATING A PROJECT IN A FOREIGN LANGUAGE CLASSROOM.	13
3.	YAKUBOVSKA M. S., I. V. OGIRKO, SAVCHUK G. N. TRAINING OF SPECIALISTS OF DOCUMENTOLOGISTS: CULTURAL ASPECTS (FROM THE EXPERIENCE OF THE HEAD OF THE DEPARTMENT OF THE IBKS OF THE DOCTOR OF HISTORICAL SCIENCES, PROFESSOR PASICHNYK MS).	21
4.	КУЧЕРЕНКО І.І., КРИЛЬ О.М. ВИВЧЕННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДАНИХ ДАНИХ, ЇХ ОБРОБКА ТА УПРАВЛІННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.	31
5.	МИКИТЕНКО П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ІТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ.	34
6.	ФІЩУК О.С. МОРФОЛОГІЯ КВІТКИ РОДУ DRACAENA VAND. EX L. (ASPARAGACEAE).	40
7.	ДЕМ'ЯНЕНКО Н. Б. СИМВОЛІКА КОЛЬОРУ У ПОЛЬСЬКІЙ, УКРАЇНСЬКІЙ ТА РОСІЙСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.	45
8.	ЛУПІНОВИЧ С.М., МАРКІВ В.М., ПАТАНА В.О. МОТИВАЦІЯ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.	56
9.	ГРИЩЕНКО О.В. УКРАЇНОЗНАВСТВО У КОЛІ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН.	65
10.	БОНДАРЕНКО В.В. ЄРЕВАН – МІСТО СТАРОДАВНЬОЇ ТА ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ.	69
11.	ТРОЯН А.О., ЛАВРИК Г.І. ПОШИРЕННЯ СУРЖИКУ В МОВЛЕННІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.	82
12.	КРИЛОВА І.І. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ УКРАЇНИ.	88
13.	КАЗАНЖИ О., БОГАЧУК К. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКЛАДАННЯ ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ.	97

14.	КЛОС Л.М. ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МІКРОБІОЛОГІЇ ТА ВІРУСОЛОГІЇ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ФАРМАЦІЇ.	103
15.	ЧУЙКО О. Д. КУЛЬТУРНІ ВЗАЄМИНИ ГАЛИЦЬКОЇ ЗЕМЛІ З УГОРЩИНОЮ.	108
16.	СКАЛОЗУБОВ В.И., МЕЛЬНИК С.И., ПАНТАК О.И., ГРИБ В.Ю. ПРИМЕНЕНИЕ ЭКСПРЕСС-МЕТОДА АНАЛИЗА ЯДЕРНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ПРИ МОДЕРНИЗАЦИЯХ ЯДЕРНЫХ ЭНЕРГЕТИЧЕСКИХ УСТАНОВОК.	112
17.	BEZRODNA MARHARYTA, ROMANENKO NADIIA, MOROZOVA YEVHENIIA. BASIC PRINCIPLES OF THE USE OF INNOVATIVE OUTSOURCING BY ENTERPRISES.	124
18.	G.D. FADIEIENKO, I.E. KUSHNIR, V.M. CHERNOVA, T.A. SOLOMENTSEVA, YA.V. NIKIFOROVA, OLIINYK O.V. THE ROLE OF MIR-122 AND MIR-34A IN THE PATHOGENESIS OF NON-ALCOHOLICFATTY LIVER DISEASE.	128
19.	ШЕВЧЕНКО І.М., МОРОЗОВА С.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЕРГОТЕРАПІЇ».	135
20.	ШАЧКОВСЬКА Л.С. БЕЗПЕКОВА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ.	141
21.	P.A. KOZUB, S.N. KOZUB. UNIVERSAL DEPENDENCE FOR THE APPROXIMATION OF ISOBARIC SPECIFIC HEAT OF SOLIDS.	151
22.	L.L. DAVTIAN, A.O. DROZDOVA, A. S. KOVAL. PSYCHOLOGICAL PROBLEMS IN PATIENTS AS A CONSEQUENCE OF DISEASES OF ACNE AND DEMODICOSIS.	156
23.	BOGDAN KINDZER, VALERIY Y BABELYUK, IGOR L POPOVYCH, GALYNAI I DUBKOVA, NAZARIY V BABELYUK, TETYANA A KOROLYSHY, YURIY G DOBROVOL'S'KYI., IGOR H KORSUNS'KYI, WALERY ZUKOW, HALYNA KINDZER, SERGE LITICH. THE DEVICE FOR ELECTROSTIMULATION "VEB-1" MODULATES PARAMETERS OF ELECTROENCEPHALOGRAM AND GAS DISCHARGE VISUALIZATION.	159
24.	КАРВАЦЬКА Н.С., ПЛІХТА Н.Д. ТРИВОЖНІ ТА ДЕПРЕСИВНІ РОЗЛАДИ У ХВОРИХ ГІПОТИРЕОЗОМ (ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ).	172
25.	КАРВАЦЬКА Н.С. КЛІНІКО - ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ХВОРИХ НА ГІПОТИРЕОЗ.	180
26.	YULIA SVIATYUK, IRYNA OLIINYK. ETHNIC DIVERSITY DIMENSION OF CROSS-CULTURAL COMMUNICATION.	188

27.	СИТЬКО О.М. ПРО МОЖЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ В РІЗНИХ АСПЕКТАХ.	194
28.	ХАЙДЕР ТЕТЯНА. МЕТАМОРФОЗИ МАСКИ В РОМАННОМУ ЦИКЛІ КАЗИМЄЖА ТРУХАНОВСЬКОГО «БОЖІ МЛИНИ».	201
29.	ХАЙДЕР ЄЛЕНА. ВІДТВОРЕННЯ ВЛАСНИХ НАЗВ В РОМАНІ «ДВАНАДЦЯТЬ СТІЛЬЦІВ».	210
30.	DAVIDENKO V. B., MISHINA M. M., ROI N.V. MODERN METHODS OF TREATMENT OF INFLAMMATORY SURGICAL DISEASES IN CHILDREN.	223
31.	СМОЛЬНИЦЬКА О. О. КОНЦЕПТУАЛЬНІСТЬ І СИМВОЛІКА У ПОЕЗІЇ ЕНДРІЮ МАРВЕЛЛА (1621–1678) «ДІАЛОГ МІЖ ДУШЕЮ І ТІЛОМ» («A DIALOGUE BETWEEN THE SOUL AND THE BODY»): ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ.	226

ПРО МОЖЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ В РІЗНИХ АСПЕКТАХ

СИТЬКО О.М.

кандидат філологічних наук, доцент,

завідувач кафедри українознавства

Одеський державний університет внутрішніх справ,

м. Одеса, Україна

Події останніх п'яти років, що відбуваються в Україні, без перебільшення можна назвати історичними. Тому закономірно, що до числа тем, які широко обговорюються в різних сферах суспільно-політичного життя (Революція Гідності, боротьба за територіальну цілісність, незалежність України, за право жити в демократичній, правовій державі) безумовно, стала порушуватися проблема патріотизму і патріотичного виховання молоді. Сьогодні спектр думок у цій галузі досить великий, проте ніхто не заперечує, що питання патріотичного виховання молоді повинні залишатися в центрі уваги педагогічної діяльності. Причому ця робота повинна вестися з розумінням відповідальності завдання, вона не повинна бути формальною і шаблонною. Цим потрібно займатися і в студентських колективах так, щоб це створювало відповідне бажання в наших студентів вивчати історію країни, створювало відчуття причетності до сьогодення.

На жаль, до сьогодні українська освіта не мала переконливої і позитивної традиції, досвіду щодо виховання патріотизму в молоді: у попередні часи боялися взагалі терміна «національний», а «патріотичне виховання» сприймали винятково в етнонародному або неорадянському вимірі.

Протягом останніх десятиліть було розроблено низку концепцій: Концепція національної системи виховання (1996); Концепція національно-патріотичного виховання (2009); Концепція Загальнодержавної цільової

програми патріотичного виховання громадян на 2013-2017 рр.; Концепція громадянської освіти та виховання в Україні (2012). Проте можна сказати, що завдання, поставлені цими концепціями, не призвели до подолання відчуженості від проблем патріотичного виховання. Жодна з них не втілилася в конкретні кроки з реалізації через зміну векторів розвитку держави і, відповідно, освітньої політики.

Україна була просто не готова до боротьби з безліччю нових для неї економічних, політичних і соціальних викликів, через різні уявлення правлячих еліт на ідеологію і напрями розвитку. Тобто в період трансформацій, держава усунулася від молодіжної політики і молодь перебувала на периферії державних інтересів.

Тому не випадково питання патріотичного виховання молоді після вимушеної паузи знову стали привертати увагу не тільки широких верств населення, політичних кіл, громадськості, а й держави в цілому.

Вибудовування нової системи патріотичного виховання почалося з моменту прийняття Концепції національно-патріотичного виховання дітей та молоді, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 № 641. Концепція включає в себе цілий комплекс нормативно-правових, організаційних, науково-дослідних і методичних заходів, покликаних забезпечити виконання основних завдань у галузі патріотичного виховання молоді.

Головна цінність цієї концепції – виділення засад для виховання патріотизму в громадян України, що дозволить не тільки змінити ціннісне ставлення людини до українського народу, Батьківщини, держави, нації, а й до своєї власної повсякденної діяльності, спрямованої на покращання економічного, екологічного і соціального стану рідної території.

У цьому документі патріотичне виховання визначається як складова національного виховання, головною метою якого є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до

успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин. Воно сприяє єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави.

Таким чином, патріотизм набуває величезної ваги як ціннісна складова громадянськості, тобто сукупності базових цінностей, норм і ролей, прийнятих за взірець, що склалися на певний момент часу. Крім того, патріотизм покликаний сприяти формуванню суб'єктної моделі громадянськості і її поведінкових проявів.

У цілому основними провідниками патріотичного виховання є держава в особі органів влади; заклади освіти всіх рівнів; різного роду громадські організації та релігійні об'єднання; установи культури; сім'я; трудові і військові колективи; засоби масової інформації та інші.

Загальновідомо, що в теперішній час українське суспільство вже не розколоте на фрагменти, але поки що й не консолідоване. Частина таких проблем так чи інакше пов'язана з недостатнім рівнем національної свідомості різних поколінь українців, із викривленим тлумаченням окремих історичних фактів нашої держави, із відсутністю державної ідеї об'єднання Заходу і Сходу в історичному, економічному, політичному, ментальному сенсі. При цьому про молоде покоління не можна сказати, що воно складно долучається до цінностей більш високого порядку, таких як інтереси держави, регіону або свого міста, навпаки, воно готове до діалогу, пошуку патріотичної ідеї. Але за великим рахунком сьогодні в Україні єдина патріотична ідея відсутня.

Формування патріотичної свідомості в молоді має спиратися як на досвід минулого (історичний досвід), так і на яскраві приклади й образи сьогодення – досягнення в спорті, мистецтві, науці, бізнесі, захисті держави тощо.

Формування патріотичної свідомості в молоді є питанням, у першу чергу, політичним, оскільки від його вирішення безпосередньо залежить майбутнє нашої країни і її громадян. Недооцінка, ігнорування його ролі в житті суспільства несуть загрозу стабільному розвитку, що неодноразово виявлялося

в новітній історії нашої країни. Тому патріотичне виховання молоді має розглядатися в різних аспектах.

Духовно-моральний аспект, тобто усвідомлення особистістю вищих цінностей, ідеалів і орієнтирів, соціально значущих процесів і явищ реального життя, здатність керуватися ними як визначальними принципами, позиціями в практичній діяльності і поведінці. Він включає любов і відданість своїй Батьківщині, гордість за належність до великого народу, до його звершень, випробувань і проблем, шанування національних святинь і символів, готовність до гідного і самовідданого служіння суспільству і державі. Водночас патріотичне виховання не повинне прищеплювати ідеї культурної зверхності, тобто способу споглядання світу лише очима власної культури. Українська держава заперечує будь-які форми дискримінації, підтримуючи всі мови і культури, що зазнали такої дискримінації в часи колоніальної залежності України.

Історичний аспект покликаний до сприяння пізнанню історико-культурних коренів на рівні чуттєвого досвіду причетності до минулого, усвідомлення неповторності Вітчизни, її долі, нерозривності з нею, гордості за причетність до діянь предків і сучасників та історичну відповідальність за те, що відбувається в суспільстві і державі сьогодні. Важливо орієнтувати людину на вивчення багатовікової історії Батьківщини, місця і ролі України у світовому і історичному процесі, відновлення історичної пам'яті про тривалі державницькі традиції України, розуміння особливостей менталітету, моралі, звичаїв, вірувань і традицій нашого народу, героїчного минулого різних поколінь, які боролися за незалежність і самостійність країни. Особливого значення набуває ознайомлення з історією героїчної боротьби українського народу за державну незалежність протягом свого історичного шляху, зокрема у XX-XXI століттях це ОУН, УПА, дисидентський рух, студентська Революція на граніті, Помаранчева революція, Революція Гідності та ін.

Громадянсько-патріотичний аспект – це виховання правової культури і законослухняності, високої моральності і загальної культури, чіткої

громадянської позиції, постійної готовності до свідомого, безкорисливого, добровільного служіння своєму народу і виконання свого конституційного обов'язку. Громадянсько-патріотичне виховання характеризується поняттям громадянськість і має бути в першу чергу спрямоване на формування в особистості тих рис, які дозволять їй бути повноцінним учасником суспільного життя. До орієнтирів, за якими необхідно вести процес громадянсько-патріотичного виховання, слід віднести формування почуття власної гідності, моральних ідеалів, правової культури, дисциплінованості, активної соціальної позиції, готовності до виконання свого конституційного обов'язку. Слід звертати увагу, перш за все, на правову базу, що склалася у відносинах між державою і громадянином, яка на практиці дає молоді всі необхідні права і сприяє їх реалізації, викликаючи законну гордість за свою країну, формує глибоке розуміння конституційного обов'язку та навички оцінки політичних і правових подій і процесів у суспільстві й державі, основних положень концепції національної безпеки, місця і ролі Збройних сил та інших збройних формувань у захисті суспільства і держави. Важливе місце має відводитися активному залученню до патріотичного виховання молоді молодіжних громадських організацій (об'єднань), використання їхнього досвіду, потенціалу, методів роботи у вихованні патріотів України, а також слід посилити громадський контроль за діяльністю органів виконавчої влади стосовно патріотичного виховання молоді.

Соціально-патріотичний аспект полягає в міжпоколінній духовно-моральній і культурно-історичній наступності, яка зберігає для нащадків зразки української культури, етнокультури народів, що живуть в Україні. Це сприятиме формуванню активної життєвої позиції, проявам почуття шляхетності і співчуття, турботи про людей похилого віку. Соціальна відповідність зумовлює потребу узгодження змісту і методів патріотичного виховання з реальною соціальною ситуацією, в якій організовується виховний процес.

Військово-патріотичний аспект – один із провідних у патріотичному вихованні, орієнтованому на формування в молоді високої патріотичної свідомості, ідей служіння Батьківщині, здатності до її збройного захисту від зовнішньої загрози, розвиток бажання здобувати військові професії, проходити службу у Збройних силах України як особливому виді державної служби із прищепленням гордості за вітчизняну зброю, любові до української військової історії, прагненням до збереження і примноження славних військових традицій. Робота з патріотичного виховання молоді в цьому аспекті має проводитися спільними зусиллями органів державного управління, а також закладів освіти, сім'ї, громадських організацій та об'єднань, Збройних сил, інших силових структур. Важливе місце має відводитися активізації виховної роботи з дітьми та молоддю засобами всеукраїнської дитячої військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»).

Героїко-патріотичний аспект: орієнтація на пропаганду героїчних професій та знаменних героїчних і історичних дат нашої історії, виховання гордості за причетність до діянь предків та їхні традиції.

Спортивно-патріотичний аспект сприятиме розвитку сили, спритності, витривалості, вихованню волі до досягнення перемоги, самоствердження, змагальності, необхідності ведення здорового способу життя і блокування негативних і шкідливих звичок. Реалізація системи спортивно-патріотичного виховання дозволить стати їй одним із засобів профілактики захворювань, зміцнення здоров'я, підтримання високої працездатності людини, виховання патріотизму громадян, підготовки їх до захисту Батьківщини, гарантуючи права громадян на рівний доступ до занять фізичними вправами і спортом.

Успішна реалізація патріотичного виховання молоді в указаних аспектах немислима без консолідації діяльності органів державної влади всіх рівнів, наукових і освітніх установ, ветеранських, молодіжних, інших громадських і релігійних організацій, творчих спілок у вирішенні широкого комплексу проблем патріотичного виховання на основі програмних методів та єдиної державної політики.

Додатковою можливістю формування патріотизму слід уважати розроблення місцевих програм, оскільки ефективність загальнодержавної концепції прямо залежить від їх конкретизації на місцевому рівні в програмах, які враховують соціальну, економічну, культурну та демографічну специфіку певної території.

Якщо на національному рівні закладаються основні цінності патріотичного виховання, то на місцевому – здійснюються конкретні кроки із залучення населення до цього процесу, удосконалення підготовки та перепідготовки кадрів, які займаються питаннями патріотичного виховання молоді в системі освіти, науки та спорту. Місцеві органи управління освітою та заклади освіти поки що беруть лише опосередковану участь у вихованні патріотизму в молоді, хоча об'єктивні вимоги зумовлюють необхідність здійснення патріотичного виховання на всіх рівнях соціально-політичного управління суспільством і державою.

Таким чином розроблена Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 № 641, визначила нову стратегію цілеспрямованого і ефективного процесу виховання суб'єкта громадянського суспільства, громадянина-патріота України.